

Gode gamle viser

SAMLET AV PER JOHAN SKJÆRSTAD

Visa til Mor

Lenge seile jeg fikk,
førenn hjemad det gikk
over brusende bølger i dans.
Som en mann står jeg her
mellem hjemstedets skjær
i en aftensols strålende glans.

Efter stormenes brus
ser jeg atter ditt hus.
Solen lyser så skjønt i dets vegg.
Mor, derute fra sjøn
kommer atter din sønn.
Bli ei redd for hans yppige skjegg!

Gjennem tårer jeg ber
om en gunst, ikke mer,
at i live jeg mor min får se.
Blir jeg så glad igjen,
da er havet min venn,
som i døden min tro jeg vil te.

Her slutter min reis,
og jeg ser fra vår peis
røken blå som mot himmelen går.
Døren åpnes, og jeg
ser vel syner, men nei,
det er mor som på trappen der står.

Hennes øie jeg ser
og nå kommer hun der.
Du allgodeste, styrke mig giv!
Mor, du kjæreste navn,
denne stund i din favn
er den herligste drøm i mitt liv.

Hverken gods eller gull
har jeg med, moder huld.
Jeg er fattig som alltid jeg var.
Men din trofaste sønn
og hans arbeides lønn
skal nok trygge din alderdoms dar.

